

מדרשת שירת חב"ד
סניף של ישיבת חב"ד

החניך אוריאל מתיאג, מאמץ תלמיד
ד"ר אוריאל מתיאג, 3 ד' תש"ן
איגרת קפ"ד

שאלות תשובות
תקדמה

"ב"ה, עה"ק יפו ת"ו, ז' שבט תרס"ט.

שלו' וברכה לכבוד ידיד נפשי הרב הגאון המפורסם, חופש נגזי נמתרות ודולה פנינים ממעמקים, מו"ה פנחס הכהן שליט"א, שלו' למר ולתורתו, לרוחו וגויתו ולכל אשר לו...

ואנכי הנני עבד נמכר לרבים, לעבוד ולמשא, לעם ד' המחל להכות שרשיו על אדמת נחלתו, בתקות גאולה והיים חדשים ורעננים, שהטיפול המעשי כל כך מרובה בהתעקקה החדשה ממצב למצב, המתגלה פה בנקודת החיים האמיתיים של אומתנו, עד שמונע הוא בכח תמיסתו את העבודה הרוחנית, אפילו אותה המוכרחת לו לשפעת חייו ותנועתו, ואין צריך לומר אותה הראויה לו לתפארתו והשלמת צביונו, העולה במעלות אין קץ".

"תקוותיו של כבוד גאונו על אסיפות רבנים, הנן אצלי תמיד הלומות, שאין בהם כעת, לדאבון לבנו, אפילו קסם של יופי המעטף איזה דמיון נאה".

"בתרדמה עמוקה ישנים הם רועי עמנו, לא מרוע לב כי אם מהולשת נשמה, אשר לא פעמה ימים ושנים, וגם תקופות, מזון מחיה ומבריא באמת, שהוא רק המאור החי שבפנימיות אור העליון שבאור תורה. כשיתאספו לאסיפה לא ייחסו לעצמם שום קוצר דעת והולשת רוח, ולא יאמינו לקול היחידים החמושים בזרע ד'. את שולחן האסיפה יעמרו בודאי באיזו חקירה של דבר הלכה, בענין קטן שבקטנים, מצד נושאו הפנימי, אלא שיהיה אולי גדול ורחב מצד עומק התחבולות הנדרשות לפתרונה, כמי שעושה מכונה מאלפי אלפים ככרי זהב כדי לעשות מחט-ברזל אחת, או באיזה דבר אנדה שישבצו אותה ברעיונות של מוסר רצוין מן החיים, של קבלה מגומגמת או של פילוסופיה ישנה, ובזה יגדל עוד היסוד החנקי בהאטמוספירה הרבנית, ומכאוב חדש יולד לציריה הגדולים של כנסת ישראל, המתהפכת כחבליה. לא כן, אחי, לא זו הדרך".

"לא כן, אחי, לא זו הדרך. לא נבקש כעת עדיין אסיפות, כי אם ספרות ניסה, באומל חד, חרב פיפיות, שגופו וראשו ושני חודיו הנם אותיות של שם מלא, נחתך את הבשר החי, אשר לא אבד את סגולתו הלבית להיות מתהלחל ומתפחד ומלא מורך. בתחבשת של שפע רוח קודש עליון ונהל עדנים ממקור חכמת אלהים נרפא את פצעיו, בצמחי דשא שבע מללי אורות עליונים נעצור את זוב דמו, זרם חיים חדשים ממקור חי העולמים יחל לזרום בקרב הדם החי, אשר יולד מהמזון החי והמבריא, אשר נושיט לו משדמות חכמת האמת, אשר יעבדו ע"י מהצדי חקלא הנאמנים, גבורי חיל, אוהבי ד' ועמו, ומחונני בריותיו ועולמו"⁷⁸.

"זאת היא מטרתנו כצעדים מדודים מאד בהתחלת עריכת 'הנדר'. עלינו להחל ניר, לעקור ולשרש את הקוצים, מכל הצדדים, ולהכשיר את כנסת ישראל לזריעה של אור חדש, אשר יתן לנו את תנוכתו כימי עולם, וכיתר שאת של נקיון ומוחר".

"ואם יבוא אדם לחדש דברים עליונים בעסקי התשובה בזמן הזה ואל דברת קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה לא יביט, לא יוכל לכוון שום דבר לאמיתתה של תורת אמת".
אגרת התשובה

